

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XXXIV. Quantos sub Altaris Sacrificio mentis sæpè patiatur excessus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

ORDINIS PRAEMONST. 105
tas & latitudo mucronis, & cetera quæ
circa hæc possunt disquiri; cùm nostra
breuitas possit sufficere simplicitatis
amicis, quibus in hoc Opusculo me
fateor potissimùm deseruire.

CAPVT XXXIV.

*Quantos sub Altaris Sacrificio mentis
sepè patiatur excessus.*

SVBNECTERE libet (utinam di-
gnè liceat) de gratia singulari, quam
ei omnium largitor gratiarum, ali-
quot annis ante decessum suum, con-
tulerat in sacrosanctis Missarum my-
sterijs, omnibus antè actis tempori-
bus inauditam. Sed nec ista scribimus,
vt trahantur ab aliquo in exemplum,
qui non fuerit similis exemplari. Bea-
tus igitur, & Deo dilectus & homini-
bus, **I O S E P H**, licet à principio Or-
dinationis suæ, singularis fuerit gratiæ
in diuinis, vt summo Patri, præ ceteris
Fratribus suis, tamquam vnicus habe-
G 5 retur;

*Sub diuino
Missa Sa-
crificio mi-
rabiles
mentis pa-
ritur ex-
cessus.*

retur; maximè cùm suum Patri Vni-
cum immolaret: circa nouissima ta-
men tempora sua, ita inaudito modo
illum visitare curauit, vt singulis penè
diebus infra Secretas diuini Mysterij
fieret in excessu; & stans sine omni
corporis motu, per horas plurimas,
cunctis de se mirabile spectaculum
exhibebat. Et factus est multis in scan-
dalum & in parabolam; non solùm
extraneis, sed & Fratibus proprijs: ita
vt etiam vix aliquis haberetur, qui
ipsi, propter tantas moras, in Altaris
mysterijs ministraret. A nonnullis et-
iam Fratibus monitus & rogatus, vt
vel à tanta protractione cessaret, vel
causam tam inauditæ protractionis
indicaret; eisdem minimè acquieuit.
Ego quoque inter ceteros ipsum super
hoc facto in familiaritate conueni, pe-
titiuè suppliciter, vt causas tantæ
moræ, non mihi, (qui me sciebam
tanto mysterio prorsus indignum) sed
alicui de Fratibus, quos innocentia
vitæ

vitæ & animi puritas commendauit,
suum vellet communicare secretum.
Cumque non consentienti, etiam ani-
mo commotus, instarem, dicens, peri-
culo plenum esse, quod tam inaudi-
torum non haberet conscium secreto-
rum; tale tandem ab ipso potui extor-
quere responsum: Verè, non audeo
hoc cuiquam reuelare secretum; quia
si reuelauero, & gratiam deuotionis
amittam, miserabiliterque torquebor.
Decreui ergo ego de cetero cessare ab
homine admirando; ne mea importu-
nitate spiritum fortassis extinguerem,
& ne spernerem prophetiam. Qui-
dam verò (qui ei familiarius solebant
assistere) quid in tanta mora faceret,
explorare volentes, illi, sic stanti, in fa-
ciem se dederunt; & tantam quietem
corporis eum retinere viderunt, vt nec
ore ad loquendum, nec ad videndum
oculis vteretur. Illos enim, qui in facie
eius in proximo & ex directo stete-
runt, se aspicientes, non vidit; cum ta-
men

men oculos ad videndū haberet apertos. Post multas autem moras, tamquam à somno euigilans, spiritum vehementer attraxit, & myſteria ſacroſancta perfecit. Puto ab eis, qui ſuper

Pſal. 118. præuaricantes tabeſcunt, & non ſuper eos qui ambulant in lege Domini, facile comprehendere, quòd ad magna, multa, ardua & dulcia contemplanda viri ſpiritualis ſpiritus raperetur; cùm omnes ſenſus corporis ita relinqueret, ut in nullius illorum officio deſeruiret. Quantum, putamus, ſpiritualibus intendit, qui ſe in corpore eſſe, minimè perſenſit? Quantum, putamus, intendit cęleſtibus, qui ſolo corpore remanſit in terris? Quantum, putamus, introiit in Deum, in quem ſitiuit anima eius, qui corpus proprium dereliquit? Quanta puritate ſpiritus vidit &

2. Cor. 12. audiuit ineffabilia verba, quæ non licet homini loqui, qui apertis oculis corporis nihil vidit, patulis auribus nihil audiuit? Meditans & tractans iſta, cogor

gor intueri (& vtinam benè intuear!) miseriam animæ meæ, similibusque meorum; qui ad illa terrifica Sacramenta tam toti carnales, imò potius toti caro, accedimus: nihil spirituale, nihil cæleste, nihil diuinum meditatur, sapimus & aspicimus: vix solam fidem, & illam (heu!) nimis infirmam, de diuinis Sacramentis habemus: Creatoris, Redemptoris, Iudicisque præsentiam non sentimus, nec præsentium Angelorum deuotissimum ministerium cogitamus. Maiestatem Domini nec dignè laudamus cum Angelis, nec cum Dominationibus adoramus, nec tremimus cum Potestatibus: cum cælis cælorumque Virtutibus ac beatis Seraphim, minimè exultamus. Frigidi, duri, graues, & aridi corde, cogitationibus inquieti, & varijs passionibus obnoxij, Dominum sabaoth contrectare & sumere præsumimus indeuoti: heu! dissimiles illi, qui non solùm exuit veterem hominem

*In eos qui
negligenter
accedunt
ad diuina
Sacramenta*

Coloss. 3.

nem

né cum actibus suis, & induit nouum
 hominem; verùm etiam semetipsum
 Psalm. 41. reliquit, & Domini recordatus, effu-
 dit super se animam suam: transiens à
 tabernaculo carnis in locum taberna-
 culi admirabilis vsque ad domum
 Dei; imò vsque ad ipsum & in ipsum
 Deum, fontem viuum: ad quem siti-
 uit anima eius, sicut desiderat ceruus
 ad fontes aquarum. O saltus illos cer-
 uinos, quos dedit ille in spiritu, à visi-
 bilibus ad inuisibilia, à corporalibus
 ad spiritualia, à terrenis ad cœlestia,
 ab humanis ad diuina transmigrans!
 Saltauit extra oculum corporis, vt cor-
 poralia & visibilia non videns, videret
 spiritualia & inuisibilia: saltauit extra
 aurem corporis, vt audibilia & fabilia
 non audiens, audiret ineffabilia, quæ
 humanum superarent auditum. Et
 (quod magis mireris) non fuit hæc
 gratia vnus diei, aut vnus hebdoma-
 dæ, aut mensis vnus, nec saltem vnus
 anni; sed & annis pluribus tanta in
 tanto

ORDINIS PRAEMONST. III
tanto viro gratia perduravit, gustante
& vidente suauitatis tuæ abundan- ^{Pfal. 144.}
tiam, Domine I E S V : cuius nos tan-
tūm memoriam, non gustum & satu-
ritatem, egeni nimis & pauperes &
mendici, possumus eructare.

C A P V T X X X V .

*Sub prolixo ipsius Sacrificio cerei non tan-
tum comburebantur, quantum sub al-
terius breuiori.*

ERUCTEMVS tamen, quæ possu-
mus & quæ scimus de seruo Dei,
ad laudem Dei; & seruum in Domi-
no, & in seruo Dominum collaude-
mus. Erat aliquando, Domino dispo-
nente, in Monasterio Sanctimonialium
per annos aliquot, & diuina cele-
brauit ibidem: ortumque fuit contra
illum, de protractione Missarum,
murmur non modicum; alijs con-
querentibus, tempus laboris inutiliter
se expendere; alijs verò dicentibus, de
lumi-